

[Socialministeren.]

er ikke Spor af Tvivl om — det ved i hvert Fald alle de Medlemmer, som har Kendskab til kommunal Administration, alle som een —, at de senere Aars store Arbejdsløshed, de vanskelige Boligforhold, Eftervirkningen af Valutakrisen, den sidste haarde Vinter, hele Nedskeringspolitikken, den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald, o. s. v., o. s. v., at alle disse Forhold i Forening har medført, at der overalt er blevet en Tilgang, større eller mindre, til Fattigvæsenet. Derfor faldt det mig ikke ind, at det skulde være nødvendigt overfor en Forsamling som Folketinget eller Landstinget at møde frem med en Statistik i saa Henseende. Thi hver især kunde blot spørge i den Kommune, hvor han hører hjemme, om det ikke var rigtigt, og hvis han ikke vidste det paa Forhaand, vilde han da faa at vide, at der i det sidste Aar er kommet en hel Del uforskyldt under Fattigvæsenet.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti siger nok, at den sociale Lovgivning her i Landet efter hans Partis Mening nu er saaledes udviklet, at der ikke kan formenes at være Trang til en Lov som den foreslaaede. Det er ikke rigtigt. Det vil være meget vanskeligt under en hvilken som helst social Lovgivning at forebygge, at der opstaar en Række Grænsetilfælde, hvor det ikke er muligt at komme vedkommende til Hjælp selv med den bedste Villie, uden at denne Hjælp vil medføre Fattighjælpens Virkninger. Men dertil kommer, at Forholdene efter den nugældende danske Fattiglovgivning jo er saaledes, at hvis man faar Hjælp med Fattighjælps Virkning, indtræder der de samme Virkninger — den samme anden Klasses Retsstilling, som jeg sagde i Folketinget —, hvad enten man faar en Flaske Medicin til et sygt Barn, eller man som Alkoholist selv skal forsørges paa Livstid af det offentlige. Det er det, der er saa urimeligt, at den danske Lovgivning er saa haard paa dette Omraade. Jeg maa da sige, at naar Forholdet er det, maa ærede Medlemmer ogsaa kunne se, at da virker Fattighjælps Modtagelse meget voldsommere, meget kraftigere, meget mere pinligt og saarende paa den, der bliver nødt til at modtage den, end det ellers vilde være Tilfældet.

Den ærede Ordfører for det konservative Parti siger dernæst, at Forslaget ikke tiltaler ham, fordi det, som han udtrykte sig, er ligegyldigt overfor, om en Person er værdig eller uværdig trængende. Derfor gaar dette Forslag den Vej som andre tidligere Forslag, nemlig at overlade til Kommunalbestyrelserne, som nøje kender Forholdene

de enkelte Steder, at bestemme, i hvilken Udstrækning Fattighjælpen skal eftergives. Der har ikke, endnu i alt Fald, i dette høje Ting saaledes som i Folketinget, rejst sig Røster til Fordel for en Forandring af Lovforslagets Tekst, bl. a. saaledes, at det enten kun kom de arbejdsløse til gode eller omvendt udelukkede Alimenter. Jeg svarede deroverfor, som jeg vil svare det ærede 15de tingvalgte Medlem (Tvede), at det ikke er muligt uden at øve Uret paa Forhaand fra Lovgivningsmagtens Side at udelukke en bestemt Kategori af trængende eller at foretrække en anden Kategori af trængende. Det er ikke saaledes, at Trangsaarsagerne foreligger isolerede. I Regelen vil det hos dem, der bukker under og kommer ind under Fattigvæsenet, være kombineret, Arbejdsløshed, Svagelighed, mange Børn o. s. v. At udsondre en bestemt Kategori, selv Alimenter, vilde være uretfærdigt. Alle, der har arbejdet, saadan som jeg har gjort det, længe med Fattiglovgivningen i det praktiske Liv, vil være klar over, at der ikke er andet at gøre, hvis man vil optræde retfærdigt og fornuftigt fra Lovgivningsmagtens Side, end at overlade den nærmere Ordning af Problemet til de enkelte Kommuner.

Det er foreslaaet af den ærede Ordfører for Venstre, at dette Lovforslag skulde behandles videre i et Udvalg for at faa oplyst, hvorledes tidligere Love i saa Henseende er udnyttet, og for at faa oplyst Omfanget af de senere Aars Erhvervs-vanskeligheder med Hensyn til Fattighjælpens Stigning. Jeg kan naturligvis ikke modsætte mig Forslagets videre Behandling i et Udvalg, og jeg kan ogsaa godt slutte mig til de Udtalelser, der i saa Henseende blev fremsat af den ærede Ordfører for det radikale Parti, at det maaske kan gøre nogen Nytte at faa disse Oplysninger, hvis Venstre af dem vil lade sig paavirke, naar Forslaget eventuelt fremsættes paa ny til Efteraaret. Men jeg vil dog sige, at det forekommer mig ikke nærliggende at forlange Udvalgsbehandling i en Sag som denne. Det forekommer mig heller ikke nærliggende paa et saa lille Spørgsmaal at indkræve en hel Række Oplysninger fra Kommunerne, som man altid siger: paa Forhaand er bebyrdede med at skaffe Lovgivningsmagten alt muligt statistisk Materiale. Det forekommer mig ikke nærliggende, fordi ærede Medlemmer meget godt ved, at der er en Stigning i Fattigvæsenets Udgifter. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet henviste til Frederiksberg. Den ærede Ordfører for de Konservative synes desværre ikke at kende denne